

SYMPOZJA ♦ KONFERENCJE ♦ NARADY

V KONFERENCJA „EKOLOGIZACJA PRODUKCJI”

HEIDELBERG '96

Coraz więcej osób i instytucji rozumie konieczność przestrzegania praw ekologicznych w działalności człowieka. Ponieważ największe negatywne skutki w tym zakresie przynosi produkcja, stąd też w ograniczeniu lub likwidacji jej szkodliwego wpływu upatruje się największe szanse na poprawę stanu środowiska przyrodniczego, a tym samym na przetrwanie ludzkości w obecnej formie biologicznej. Świadomość ta ogarnęła szerokie kręgi naukowe i z nich wypłynęła w Stanach Zjednoczonych inicjatywa doprowadzenia do współpracy różnych grup: naukowych, akademickich, przemysłowych i administracyjnych, celem dostosowania produkcji do zasad rządzących przyrodą. Hasłowo nazwano to *Greening of Production* – zielenienie produkcji, czemu odpowiada polski termin – ekologizacja produkcji. W oparciu o *The George Perkins Marsh Institute (Clark University, Worcester, Massachusetts, USA)* zaczęto budować sieć personalnych powiązań (*The Greening of Industry Network*), kierowaną przez Kurta Fischera. Obecnie Sieć skupia ponad 1200 osób z ponad pięćdziesięciu krajów, które zajmują się problemami technicznymi, naukowymi i organizacyjnymi przemian w produkcji i gospodarce w kierunku jej zrównoważenia (*sustainable development*). Z Siecią współdziała międzynarodowe czasopismo *Business Strategy and the Environment* (wyd. John Wiley & Sons), które publikuje też książki przygotowane w ramach Sieci.

Szczególnie widoczne, o coraz większym ciężarze gatunkowym, są coroczne konferencje gromadzące rosnącą liczbę uczestników ze wszystkich niemal kontynentów. Pierwsza z nich odbyła się w 1991 r. w Noordwijk w Holandii, następne zaś w 1993 r. w Bostonie, w 1994 r. w Kopenhadze, w 1995 r. w Toronto, zaś ostatnia – 25–27.11.1996 r. w Heidelbergu (Niemcy). Do tego znanego miasta uniwersyteckiego nad Neckarem przybyło 420 osób, w większości naukowców. Niestety bariery finansowe sprawiły, że wśród nich było tylko dziesięciu przedstawicieli Europy Środkowo-Wschodniej, w tym dwu Polaków. Na sesjach plenarnych, które miały też charakter dyskusji podium, przedstawiano generalnie myśli dotyczące takiego rozwoju społecznego, a w szczególności gospodarczego, który zapewniałby równowagę wobec przyrody i możliwość zachowania dobrych ekologicznych warunków życia. Prezentowali się przedstawiciele świata nauki, ale też i organizacji gospodarczych, międzynarodowych (np. komisji UE z Brukseli), a także organizacji *Greenpeas*. Natomiast w kilku równoległych sekcjach tematycznych przedstawiano zagadnienia szczegółowe. Dotyczyły one, przykładowo, kontroli produkcji w aspekcie gazów cieplarnianych, technologii pralniczych, obiegu i wykorzystania wody w przemyśle, oddziaływania opinii społecznej. Ze strony producentów padały słowa o konieczności zachowania realizmu w postulatach i presji na nich, jako że niewąt-

pliwie ekologizacja wiąże się często ze zwiększeniem kosztów wytwarzania, a tym samym, podwyżką cen wyrobów. Nie było jednak generalnych sprzeciwów wobec niej, gdyż w niemal powszechnej opinii ekologizacja jest niejako automatycznie związana z postępem technologicznym, który wpływa na oszczędność surowców i energii. Ze strony polskiej wygłoszono tylko jeden referat, a mianowicie autor tej relacji mówił o złożoności problematyki ekologizacji produkcji w Polsce, gdzie rząd nie zajął się dostatecznie realizacją programu ekorozwoju kraju, natomiast poszczególne zakłady modernizują się własnym sumptem. Jako szczegółowe przykłady posłużyły Elektrownia „Turów” i Huta Miedzi „Legnica”.

Z powodu bogactwa wystąpień i różnorodności poruszanej w nich tematyki niemożliwe jest nawet pobeżne ich omówienie. Dużą nadzieję natomiast można pokładać w zapowiedzianych materiałach konferencyjnych, które mają być opublikowane w 1997 r. Obrady należy uznać za niezwykle pożyteczne i ważne, a ich organizację za bardzo dobrą. Zgodnie z tradycją przemienności kontynentów następne doroczne spotkanie odbędzie się w Santa Barbara w Kalifornii. Zainteresowanym współpracą z Siecią mogą przydać się kontakty z *Clark University*: fax 508 751 4600, e-mail: kfischer@clarku.edu.

K. R. MAZURSKI

II SYMPOZJUM „OCENA WIELKOŚCI IMISJI ZANIECZYSZCZEŃ – POL-IMIS”

SZKLARSKA PORĘBA '97

Główna Sekcja Inżynierii Ochrony Powietrza Atmosferycznego Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych oraz Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska Politechniki Wrocławskiej organizują w dniach 19–22 czerwca 1997 roku drugie już z kolei sympozjum naukowo-techniczne z cyklu „Ocena wielkości imisji zanieczyszczeń – POL-IMIS '97”. Celem tych spotkań, organizowanych prze- miennie z sympozjami nt. ograniczania emisji zanieczyszczeń do atmosfery – POL-EMIS w ośrodku szkoleniowym Politechniki Wrocławskiej w Szklarskiej Porębie, jest stworzenie dogodnych warunków do wymiany myśli i doświadczeń w zakresie najnowszych osiągnięć naukowych i technicznych, wzbogacających wiedzę o stanie zanieczyszczenia

powietrza, jego skutkach dla środowiska oraz uregulowaniach prawnych służących skutecznej ochronie powietrza atmosferycznego przed zanieczyszczeniem. Program Sympozjum będzie obejmował następujące zagadnienia:

- ♦ zasady oceny wielkości imisji zanieczyszczeń,
- ♦ nowe metody badań jakościowych i ilościowych zanieczyszczenia powietrza,
- ♦ modelowanie procesów zanieczyszczenia powietrza,
- ♦ metody oceny stanu zanieczyszczenia powietrza,
- ♦ zarządzanie ochroną powietrza.

Przewiduje się, że w ramach tej tematyki zostanie zaprezentowanych około 20 referatów specjalistycznych. Ponadto będzie

również zorganizowana wystawa sprzętu pomiarowo-kontrolnego stosowanego w badaniach jakości powietrza. Koszt uczestnictwa w Sympozjum wynosi ok. 400 zł. Szczegółowych informacji o warunkach uczestnictwa w Sympozjum udziela:

Dr inż. Grażyna Kmiec
Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska
Politechniki Wrocławskiej
Wybrzeże S. Wyspiańskiego 27
50-370 Wrocław
tel. (0-71) 320 25 00
fax (0-71) 320 35 94

Serdecznie zapraszamy wszystkich zainteresowanych tematyką ochrony powietrza do czynnego udziału w Sympozjum.

J. D. RUTKOWSKI